

Biografie Montse

Het levendige besef van het goddelijk kindschap heeft haar er altijd toe aangezet de wil van God de Vader vol liefde te vervullen, in de zekerheid dat alles wat Hij ons stuurt ons ten goede komt. Sinds haar verzoek om toelating tot het Opus Dei was ze serieus begonnen aan een weg naar heiligheid midden in de wereld, zodat ze, toen het nodig bleek, voorbereid was om in het verdragen van de pijn de heldhaftigheid in het beleven van de deugden te bereiken.

26-4-2016

“Ik ben een kind van God.”

“Wat U wilt, wanneer U wilt en zoals U wilt.”

“*Omnia in bonum*”

Deze drie schietgebedjes die María Montserrat Grases vaak herhaalde, zijn een goede beschrijving van haar geestelijke weg. Het levendige besef van het goddelijk kindschap heeft haar er altijd toe aangezet de wil van God de Vader vol liefde te vervullen, in de zekerheid dat alles wat Hij ons stuurt ons ten goede komt.

María Montserrat Grases, die Montse werd genoemd, werd op 10 juli 1941 in Barcelona (Spanje) geboren en negen dagen later gedoopt. Zij was het tweede van de negen kinderen

die Manuel Grases en Manolita García hebben gekregen.

De kinder- en jeugdjaren van de Dienares van God verliepen in de serene sfeer van een christelijk gezin. De ouders van Montse waren gelovigen van het Opus Dei en hebben geprobeerd van hun huis een lichtend en vreugdevol huisgezin te maken, in navolging van de onderrichtingen van de heilige Jozefmaria Escrivá.

Na de middelbare school volgde ze een beroepsopleiding. Ze hield van sport, bergbeklimmen, muziek, volksdansen en het opvoeren van toneelstukken. Ze had een grote vriendenkring.

Haar ouders hebben haar geleerd vol vertrouwen met Jezus om te gaan en dit heeft bijgedragen aan de vorming van de belangrijkste kenmerken van haar karakter: de vreugde, de eenvoud, het zichzelf vergeten, de

zorg voor het geestelijke en materiële welzijn van de anderen. Tijdens haar jeugdijaren bezocht zij regelmatig met andere studiegenoten kansarme gezinnen in Barcelona en gaf ze catechese aan kinderen. Soms gaf ze deze speelgoed of snoep. Ze had een levendig en spontaan temperament. Soms waren haar reacties een beetje bruusk, maar haar familieleden en leraren herinneren zich dat ze haar best deed om zich te beheersen en beminnelijk en joviaal tegen iedereen te zijn.

In 1954 stelde haar moeder haar voor naar een centrum van het Opus Dei te gaan waar men scholieren een christelijke en menselijke vorming gaf. Beetje bij beetje ontdekte ze haar roeping. Op 24 december 1957 vroeg ze – nadat ze het goed had overwogen en erover gebeden had en nadat ze er met haar ouders over gesproken had – om toelating in het

Opus Dei, met een volledige overgave aan God in het apostolisch celibaat.

Vanaf toen spande ze zich vastbesloten en met volharding in om de heiligheid in haar gewone leven te zoeken. Ze volgde een intens geestelijk leefplan voor iedere dag, waaronder het bijwonen van de Heilige Mis, het bidden van de rozenkrans, de lezing van het Nieuwe Testament en van boeken met een geestelijke inhoud en andere vroomheidspraktijken. Bovendien was ze boetvaardig en was ze edelmoedig met lichamelijke verstervingen; ze bood de Heer in de loop van de dag veel kleine offertjes aan en ze spande zich in om haar karakter te verbeteren. Ze zette zich vasthoudend in om haar vriendinnen en klasgenoten in hun gewone omstandigheden dichterbij God te brengen. Ze maakte bijvoorbeeld van de sport een gelegenheid om zich aan de anderen

te geven en hun de vrede door te geven die uit de vereniging met God voortkomt.

Tijdens een uitstapje naar de bergen in december 1957 viel ze, waarbij ze haar knie verwondde. Het leek een onbelangrijk voorval, maar de dagen gingen voorbij en de pijn werd maar niet minder. Meer nog: die werd erger. Na bij verschillende artsen te zijn geweest werd in juni 1958 als diagnose het sarcoom van Ewing in haar linker dijbeen gesteld. Toen haar ouders haar vertelden dat dit een ongeneeslijke en dodelijke ziekte was, reageerde Montse vol vrede en bovennatuurlijke visie. Ook daarna bleef ze gewoon verder proberen God in haar dagelijks leven aangenaam te zijn.

Door de ziekte kreeg ze vreselijke pijn, die steeds erger werd. De Dienares van God droeg haar lijden op voor de Kerk, voor het Opus Dei

en voor de vele concrete intenties die haar familie en vriendinnen haar opgaven. Ze dacht meer aan de anderen dan aan zichzelf en ze klaagde nooit over haar situatie. Integendeel: ze toonde altijd een aanstekelijke blijdschap. Veel van de mensen die haar kwamen bezoeken bracht ze dichterbij tot God. Degenen die haar het naaste stonden waren er getuige van dat ze steeds meer met God verenigd werd en hoe ze haar lijden in gebed en apostolaat omzette: in heiligheid. Een van haar vriendinnen zei dat ze wanneer ze haar zag bidden kon merken hoe verenigd ze was met Christus.

Sinds haar verzoek om toelating tot het Opus Dei was de Dienares van God serieus begonnen aan een weg naar heiligheid midden in de wereld, zodat ze toen het nodig bleek voorbereid was om in het verdragen van de pijn de heldhaftigheid in het beleven van de deugden te bereiken.

Ze stierf vredig op 26 maart 1959, Witte Donderdag. Twee dagen daarna werd ze begraven. Haar stoffelijk overschot is in 1994 verplaatst naar de crypte van de kapel van de Heilige Maagd van Bonaigua, waar het tegenwoordig rust.

Vanaf het eerste moment waren er overvloedige getuigenissen van haar faam van heiligheid – die in talrijke landen verbreid is – en berichten van genaden en gunsten die op haar voorspraak zijn verkregen.

In een decreet op 26 april 2016 maakt paus Franciscus bekend, dat Montse Grases (1941-1959), een jonge vrouw en lid van het Opus Dei, op heldhaftige wijze de deugden heeft beoefend en ‘eerbiedwaardig’ kan worden verklaard. Een zaligverklaring is hiermee de volgende stap in het heiligverklaringsproces.

Links:

Boek over Montse Grases

Download informatiebulletin 1995

Download informatiebulletin 1996

Download informatiebulletin 2017

Informatiebulletin van Montse

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl/
article/biografie-montse/](https://opusdei.org/nl/article/biografie-montse/) (14-4-2025)